

Personalitate

plus CUM SĂ-I ÎNȚELEGI

PE CEILALȚI

ÎNȚELEGÂNDU-TE

PE TINE ÎNSUȚI

FLORENCE LITTAUER

Majoritatea cărților BusinessTech International sunt disponibile în condiții avantajoase dacă sunt achiziționate pentru a fi oferite ca premii sau în scop educativ.

În plus, ne putem adapta programelor private de instruire sau motivare oferind, la cerere, consiliere și editare de cărți de afaceri – personalizate sau nu –, pliante cu idei fundamentale sau broșuri. Contactați departamentul Comenzi Speciale la telefon: 021.424.2206, sau office@BusinessTech.ro.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

LITTAUER, FLORENCE
**CUM SĂ-I ÎNȚELEGI PE CEIALȚI,
ÎNȚELEGÂNDU-TE PE TINE ÎNSUȚI –
FLORENCE LITTAUER**

Trad.: Anca Florina Sârbu; Ed.: Iuliana Enache
BusinessTech International, București, 2016

ISBN 978-973-8495-99-9

I. Sârbu, Anca Florina (trad.)

II. Enache, Iuliana (ed.)

159.923

COPYRIGHT © 1983, 1992 BY FLORENCE LITTAUER

ORIGINALLY PUBLISHED IN ENGLISH UNDER THE TITLE

PERSONALITY PLUS –

HOW TO UNDERSTAND OTHERS BY UNDERSTANDING YOURSELF,

2d ed. BY Revell, a division of Baker Publishing Group,

Grand Rapids, Michigan, 49516, USA.

ALL RIGHTS RESERVED INCLUDING THE RIGHT OF REPRODUCTION

IN WHOLE OR IN PART IN ANY FORM.

TOATE DREPTURILE SUNT REZERVATE.

Reproducerea în orice formă sau scop prin metode electronice sau mecanice, inclusiv fotocopiere, înregistrare sau orice alt mijloc de înmagazinare a informației, se poate face doar cu permisiunea scrisă a editorului (BusinessTech International – office@BusinessTech.ro).

BUSINESSTECH
INTERNATIONAL
BUCUREȘTI, CASA PRESEI LIBERE, CORP
C2, MEZANIN, PIATA PRESEI LIBERE NR.
1, SECTOR 1; TELEFON 021 424 2206
<http://www.BusinessTech.ro>

TRADUCĂTOR: ANCA FLORINA SÂRBU

CONSILIER EDITORIAL: PSIHOLOG MIHAELA BUDUI

CUPRINS

Mulțumiri speciale	7
Ce te face să fii atât de deosebit?	9
PARTEA I: Profilul de personalitate: O metodă rapidă de autoexaminare	10
1 Tu ești unic	11
2 Profilul tău de personalitate	17
PARTEA II: Potențialul personalității: O privire către calitățile noastre individuale	22
3 Să ne distrăm împreună cu <i>sangvinicul popular</i>	29
4 Să ne organizăm împreună cu <i>melancolicul perfect</i>	47
5 Să aruncăm o privire emoțiilor noastre	65
6 Să ne mobilizăm împreună cu <i>colericul puternic</i>	69
7 Să ne relaxăm împreună cu <i>flegmaticul liniștit</i>	83
PARTEA III: Planul Personalității: O cale de depășire a slăbiciunilor personale	98
<i>Introducere: Pozitivul dus la extrem devine negativ</i>	101
8 Să organizăm sangvinicul popular	119
9 Să înveselim melancolicul perfect	119

- 10 *Să potolim colericul puternic* 133
11 *Să motivăm flegmaticul liniștit* 151

PARTEA IV: Principiile Personalității: O modalitate de a ne îmbunătăți relațiile cu ceilalți 162

- 12 *Fiecare persoană este o combinație unică* 163
13 *Nu ne place să fim îngrădiți* 171
14 *Contrariile se atrag* 181
15 *Ce ne deosebește de ceilalți* 191
16 *Cum să ne înțelegem cu ceilalți* 199

PARTEA V: Puterea Personalității: O sursă de energie pentru potențialul nostru 218

- 17 *Personalitate plus putere
    produce persoane pozitive* 219

Glosar 227

TU EȘTI UNIC

Oricine își dorește să fie mai bun – mă refer la personalitate. Să ne imaginăm o Insulă a Fanteziei unde sunetele clopotelor de la biserică ne transformă automat în aristocrați distinși și eleganți. Nu ne mai împiedicăm, nu mai bâjbâim, nu mai suntem nesiguri; noi conversăm, încântăm, fermecăm și inspirăm. Când spectacolul se termină, închidem „aparatură minții“ și ne întoarcem la stilul nostru de viață obișnuit. Privim „ecranele“ noastre goale și ne mirăm de ce au dispărut acele scene frumoase; de ce am fost înlocuiți cu noi personaje care își joacă rolurile cu convingere; de ce părem a fi distribuiți în roluri care nu ni se potrivesc.

Alergăm grăbiți la cursuri despre personalitate care promit să ne transforme în spirite scânteietoare în decurs de 24 de ore; experiențe de autoevaluare care ne vor transforma în minizee cu maxiputere; sau sesiuni de sensibilizare în care ne percepem drumul într-un viitor fantastic. Mergem acolo așteptându-ne la miracole și ne întoarcem acasă dezamăgiți. Nu ne încadrăm în tiparul acelei persoane captivante, explodând de potențial, considerată a fi ceva obișnuit. Avem tendințe, abilități și personalități diferite – și nu putem fi tratați ca fiind la fel.

Nu sunt doi la fel

Dacă am fi niște ouă identice într-o cutie de carton, o cloșcă uriașă ar putea să ne clocească până când, peste noapte, să devenim niște pui sprinteni sau cocoși hoinari; de fapt, suntem diferiți. Toți ne-am născut cu anumite puncte forte și slăbiciuni și nici o formulă magică nu este valabilă pentru toți. Până când nu ne recunoaștem caracterul unic, nu vom înțelege cum pot oamenii să participe la

același seminar, ascultând același vorbitor, în același timp, și să atingă grade diferite de succes.

Personalitate Plus ne consideră pe fiecare dintre noi o combinație individuală a celor patru temperamente de bază și ne încurajează să facem cunoștință cu *adevăratul eu* lăuntric înainte de a încerca să schimbăm ceea ce arată el la suprafață.

Contează ceea ce se află în interior

Înainte de a sculpta statuia lui David, Michelangelo a petrecut mult timp alegând marmura, pentru că știa că de calitatea materiei prime depinde frumusețea produsului finit. El știa că poate schimba forma pietrei, dar nu poate transforma elementul de bază.

Fiecare capodoperă pe care a realizat-o este unică, întrucât, chiar dacă ar fi dorit, nu ar fi putut să găsească două bucăți identice de marmură. Chiar dacă ar fi tăiat un alt bloc de marmură din aceeași carieră, nu ar fi fost exact la fel. Ar fi fost asemănătoare, dar nu identice.

Fiecare din noi este unic

Am pornit în viață cu o combinație de elemente care ne-a făcut diferiți de semenii noștri. De-a lungul anilor, oamenii ne-au cioplit, ne-au așchiat, ne-au șlefuit și ne-au lustruit. Chiar când credeam că suntem produse finite, cineva a început să ne prelucreze din nou. Din când în când, ne-am bucurat de o zi petrecută în parc, atunci când toți trecătorii ne-au admirat și ne-au răsfățat, în timp ce alteori am fost ridiculizați, analizați sau ignorați.

Toți ne-am născut cu propriile trăsături de temperament, cu propria materie primă, cu propriul nostru tip de rocă. Unii dintre noi sunt din granit, alții din marmură, unii din alabastru, alții din gresie. Tipul nostru de rocă nu se schimbă, dar forma ei poate fi modificată. Asta se întâmplă cu personalitățile noastre. Începem cu propriul set de trăsături înnăscute. Unele din însușirile noastre

sunt frumoase, cu tonalități aurii. Altele sunt stigmatizate cu fisuri adânci. Circumstanțele, coeficientul de inteligență, naționalitatea, economia, mediul, influența parentală pot să ne modeleze personalitățile, dar roca de dedesubt rămâne aceeași.

Temperamentul meu este adevăratul *eu*; personalitatea este veșmântul pe care îl pun deasupra. Pot să mă uit dimineața în oglindă și să văd o față obișnuită, un păr drept și un corp puhav. Aceasta sunt eu cea adevărată. Din fericire, într-o oră pot să-mi aplic un machiaj care să-mi creeze o față plină de culoare, pot să pun ondulatorul să dea volum părului și pot să-mi pun o rochie încântătoare care să-mi ascundă rotunjimile prea pronunțate. Am luat eul meu real și l-am gătit, dar nu am schimbat pentru totdeauna ceea ce e dedesubt.

Dacă ne-am putea înțelege măcar pe noi înșine:

Să știm din ce suntem făcuți

Să știm cine suntem în realitate

Să știm de ce reacționăm așa

Să ne știm *punctele forte* și cum să le amplificăm

Să ne știm *slăbiciunile* și cum să le învingem.

Putem! *Personalitate Plus* ne va arăta cum să ne examinăm pe noi înșine, cum să ne desăvârșim punctele forte și cum să eliminăm slăbiciunile. Când aflăm cine suntem și de ce acționăm în modul în care o facem, putem începe să ne cunoaștem mai bine, să devenim mai buni și să învățăm să mergem mai departe alături de ceilalți. Nu vom încerca să imităm pe altcineva, să ne punem o haină mai strălucitoare sau o cravată nouă sau să protestăm din cauza tipului de piatră din care suntem făcuți. Vom face tot ce putem mai bine cu materia primă disponibilă.

În ultimii ani, industriașii au găsit modalități pentru a copia unele din statuile clasice și în orice mare magazin poți găsi duzini de statui ale lui David, munți de Washingtoni, șiruri întregi de Lincoln, replici ale lui Reagan și clone ale Cleopatrei. Imitațiile abundă, dar *tu* ești unic.

De unde începem?

Câți dintre voi suferiți de complexul Michelangelo? Câți dintre voi v-ați uitat la ceilalți ca la materia primă gata să fie cioplită de mâna voastră expertă? Câți dintre voi se pot gândi la cel puțin o persoană pe care ați fi modelat-o cu adevărat cu condiția să vă fi ascultat vorbele înțelepte? Cât de nerăbdătoare este ea să aibă vești de la voi?

Dacă ar fi posibil să îi reconstruim pe ceilalți, soțul meu, Fred, și cu mine am fi perfecți, pentru că am convenit de la început că ne cizelăm unul pe celălalt. Știam că dacă el s-ar fi simțit în largul său și s-ar fi distrat, am fi putut avea o căsnicie bună; el însă a dorit ca eu să mă îndrept și să devin organizată.

În luna noastră de miere am descoperit că Fred și cu mine nu puteam să cădem de acord nici măcar în legătură cu felul în care se mănâncă strugurii! Mie întotdeauna mi-a plăcut să aleg un ciorchine de struguri reci și verzi, să-i trag lângă mine și să ciugulesc boabele care mă atrag. Până să mă căsătoresc cu Fred nu știam că există „Regula strugurilor“. Nu știam că și cea mai simplă plăcere în viață poate fi obținută în „mod corect“. Prima dată când a apărut Fred cu „Regula strugurilor“, stăteam afară pe terasa casei noastre de vacanță de la Cambridge Beaches, în Bermude, uitându-mă la mare și ciugulind inconștient struguri dintr-un ciorchine mare. Nu mi-am dat seama că Fred analiza felul meu nesistematic de a mânca fructe, până când nu m-a întrebat: „Îți plac strugurii?“

„O, da, îmi plac foarte mult!“

„Atunci presupun că ți-ar plăcea să știi cum să-i mănânci corect?“

La replica asta m-am smuls din reveria mea romantică și am pus o întrebare care ulterior a devenit ceva obișnuit: „Cu ce am greșit?“

„Nu este vorba că faci ceva *greșit*, ci că *nu* faci cum trebuie.“ Eu nu am văzut o diferență prea mare, dar m-am exprimat în felul următor:

„Ce nu fac cum trebuie?”

„Oricine știe că, pentru a mânca în mod corect struguri, trebuie să tai de fiecare dată, câte un ciorchine mai mic, uite așa.”

Fred și-a scos forfecuța de unghii, a tăiat un ciorchine mai mic de struguri, pe care mi l-a întins.

Cum stătea plin de sine și se holba de sus la mine, am întrebat: „Asta îi face să fie mai gustoși?”

„Nu este vorba de gust. În felul acesta, ciorchinele mare va rămâne aspectuos mai mult timp. Felul în care îi mănânci tu – ciugulind boabele ici și colo – lasă ciorchinele mare ca o epavă. Uită-te ce i-ai făcut! Vezi toate codițele alea goale împrăștiate peste tot? Distrug forma întregului ciorchine.” Am aruncat o privire în jurul curții izolate să văd dacă există vreun grup de judecători ascunși care așteaptă să-mi înscriu ciorchinele într-o competiție, dar nevăzând nici unul, am spus: „Cui îi pasă?”

Încă nu învățasem că acest „Cui îi pasă?” nu este o formulare adecvată pentru Fred, deoarece l-a făcut să se înroșească și, oftând fără speranță, să spună: „Mie îmi pasă, și asta ar trebui să fie suficient”.

Lui Fred chiar îi pasă de fiecare detaliu în viață și prezența mea în familia lui pare să fi schimbat forma întregului grup. Pentru a mă ajuta pe mine să ies din dificultate, Fred a început cu grijă și atenție să mă modeleze. În loc să apreciez asta, am încercat metodic să sabotez această strategie și să îl transform, în mod subtil, pentru a deveni mai asemănător mie. Ani de zile, Fred s-a străduit să mă cizeleze și să-mi îndepărteze slăbiciunile – iar eu am insistat cu încăpățănare asupra greșelilor lui -, dar nici unul din noi nu a progresat.

Nu, până când am citit prima oară *Spirit Controlled Temperament* (Tyndale House) de Tim LaHaye, care ne-a deschis ochii asupra a ceea ce făceam. Fiecare din noi încerca să îl reconstruiască pe celălalt. Nu am înțeles că cineva poate să fie diferit și în același timp să nu fie nimic

în neregulă. Am descoperit că sunt un sangvinic popular, care iubește distracția și agitația; Fred este un melancolic perfect, care își dorește o viață serioasă și ordonată.

Citind și studiind în continuare temperamentele, am descoperit că amândoi avem și ceva dintr-un coleric puternic, tipul care întotdeauna are dreptate și știe *totul*. Nu e de mirare că nu ne înțelegeam! Nu numai că aveam personalități opuse și interese diferite în viață, dar fiecare din noi știa că numai el are dreptate. Puteți să vă imaginați un astfel de mariaj?

Ce ușurare a fost când am descoperit că mai *era* o speranță pentru noi; *puteam* să ne înțelegem unul altuia temperamentele și să ne acceptăm unul altuia personalitățile. Și cum viețile noastre s-au schimbat, am început să predăm, să cercetăm și să scriem despre temperamentele. *Personalitate Plus* este suma a douăzeci și cinci de ani de susținere de seminarii, consiliere în domeniul personalității și a observării de zi cu zi a temperamentelor oamenilor. Această carte vă va oferi o lecție rapidă de psihologie, în termeni ușor de înțeles și agreabili. Vom putea:

- 1. Să ne examinăm punctele noastre forte și slăbiciunile și să învățăm cum să ne accentuăm părțile pozitive și să le eliminăm pe cele negative.**
- 2. Să înțelegem alte persoane și să acceptăm că dacă alții sunt diferiți, nu înseamnă că nu au dreptate.**

Pentru a descoperi care este materia primă din care suntem făcuți și a ne înțelege firea, vom examina personalitatea sau grupările temperamentale, stabilite de Hipocrate încă acum două mii patru sute de ani. Ne vom distra cu sangvinicii populari, care iradiază entuziasm. Vom deveni serioși cu melancolicii perfecți, care tind spre perfecțiune în tot ceea ce fac. Le vom da ascultare colericilor puternici, care sunt născuți conducători. Și ne vom relaxa cu flegmaticii liniștiți, care sunt fericiți și împăcați cu viața. Indiferent cine suntem, avem ceva de învățat de la fiecare din aceste tipuri temperamentale.

SĂ NE DISTRĂM ÎMPREUNĂ CU SANGVINICUL POPULAR

O, ce mare nevoie are lumea de sangvinicii populari!

Bucuria în vremuri cu supărări.
Atingerea inocenței într-o perioadă istovitoare.
Cuvântul înțelepciunii când greutăți ne apasă.
Umorul când avem inima încărcată.
Raza speranței care ne alungă norii negri.
Entuziasmul și energia de a o lua mereu de la capăt.
Creativitatea și farmecul de a colora o zi plictisitoare.
Simplitatea unui copil în situații complexe.

Sangvinicul popular este undeva, departe, legănându-se pe o stea, aducând acasă raze de lună într-o carafă. Sangvinicul popular adoră poveștile vieții și își dorește să trăiască fericit până la adânci bătrâneți.

Sangvinicii populari tipici sunt emoționali și expansivi, transformă munca în distracție și le face plăcere să fie înconjurați de oameni. Sangvinicii populari văd emoție în fiecare experiență și retrăiesc savoarea fiecărei ocazii în descrieri pline de culoare. Sangvinicii populari sunt orientați spre exterior și optimiști.

Într-o zi, pe când mergeam cu mașina pe autostradă împreună cu fiul meu, Fred, un melancolic perfect, am observat că pe marginea șoselei erau margarete albe și strălucitoare. „Uită-te la florile acelea frumoase!“, am exclamat. Când și-a întors privirea, ochii lui Fred au căzut pe o buruiană mare, și a oftat: „Da, dar uită-te la buruiana aceea“. S-a gândit un minut și apoi a întrebat: „De ce vezi tu întotdeauna florile, iar eu văd întotdeauna

buruienile?“. Temperamentul sangvinicului popular vede florile. Sangvinicii populari se așteaptă întotdeauna la ce este mai bun.

Copilul sangvinic popular

Din moment ce ne naștem cu propria structură temperamentală, modelul acesteia începe să se manifeste foarte timpuriu în viață. Este ceva înnăscut pentru sangvinicii populari să caute distracție și jocuri și încă de mici sunt curioși și bine dispuși. Bebelușii sangvinici populari se joacă cu orice pot găsi, râd, gănguresc și adoră prezența oamenilor.

Fiica noastră, Marita, este un sangvinic popular și a avut un încântător simț al umorului încă de la început. Ochii săi mari au strălucit din momentul în care s-au deschis. De curând, punând alături fotografiile ei de bebeluș și apoi din școală, am putut vedea cu toții privirea mereu poznașă care adesea a băgat-o în bucluc, dar i-a adus și momente amuzante. Marita a fost mereu vorbăreață și foarte talentată. A colorat tot ce a putut găsi, inclusiv pereții. Când ne-am mutat din Connecticut, am vrut să iau cu mine peretele din subsol, pentru că era decorat cu urme albastre ale mâinilor ei mici, urme pe care Marita le-a făcut după ce a vărsat pe jos o sticlă de cerneală. Astăzi Marita este ziaristă, scriitoare și o strălucită oratoare.

Personalitate atrăgătoare

Sangvinicii populari nu au mai mult talent sau oportunități decât alte temperamente, dar întotdeauna par să se distreze mai mult. Personalitățile lor spumoase și charisma naturală îi atrag pe ceilalți. Copiii sangvinici populari au cete de admiratori care se învârt în jurul lor, pentru că ei vor să fie acolo unde se petrece acțiunea. Pe când era copil, fiica noastră Marita a avut întotdeauna ceva interesant de făcut. În timp ce alții se jucau doar cu

SĂ NE ORGANIZĂM ÎMPREUNĂ CU MELANCOLICUL PERFECT

O, ce mare nevoie are lumea de melancolici perfecți!

Profunzimea de a vedea viața așa cum este.

Firea artistică de a aprecia frumusețea lumii.

Talentul de a crea o operă de artă acolo unde nu exista nimic înainte.

Capacitatea de a analiza și de a ajunge la soluția potrivită.

Ochiul pentru detaliu când alții fac ceva de slabă calitate.

Scopul: să termine ceea ce au început.

Promisiunea: „Dacă ceva merită să fie făcut, atunci merită să fie făcut bine“.

Dorința de a „face toate lucrurile cu decență și în ordine“.

Înainte de a înțelege temperamentele nu îi apreciam pe cei care nu erau ca mine. Eu voiam să iau viața în joacă și să mă distrez, și eram prea preocupată de mine însămi pentru a-mi da seama de deficiențele mele sau pentru a dori ajutor. Din momentul în care am început să mă autoanalizez, am început să văd că deși eram o persoană îndrăzneată, nu aveam destulă energie să merg până la capăt. Am început să apreciez profunzimea lui Fred, sensibilitatea sa, capacitatea de organizare, listele sale. Am început să văd nevoia unui adevărat tovarăș de viață ca Fred și a unor prieteni melancolici perfecți care puteau să vadă dincolo de suprafață.

Chiar ca bebeluș, melancolicul perfect pare să gândească profund. El este liniștit, nu cere nimic și îi place să fie singur. Își va urma programul chiar de la început și va

răspunde cel mai bine unui părinte care este bine organizat. Zgomotul și confuzia îl vor enerva și nu se va adapta prea bine dacă va fi târât prin diferite locuri și i se va deregla ordinea stabilită.

Când l-am adoptat pe fiul nostru, Fred, nu știam nimic despre temperamente și nu i-am recunoscut firea de melancolic perfect. Asistentul social ne-a spus că era un copil serios, care niciodată nu zâmbea, iar la trei luni părea că îi analizează pe toți cei care treceau pe lângă el. Aceste trăsături au fost constante în viața lui. Ca adolescent, era serios și de încredere și de multe ori era iritat de atitudinea veselă a Maritei. El nu vede viața ca fiind foarte distractivă și găsește că este imposibil să zâmbești dimineața. Încă este introspectiv și analitic și conviețuirea într-o familie de extravertiți puternici nu i-a schimbat modelul de temperament.

Ca adulți, melancolicii perfecți sunt gânditorii. Sunt oameni care își propun un țel cu seriozitate, dedicați ordinii și organizării și apreciază frumusețea și inteligența. Nu caută să se amuze, ci analizează cel mai bun plan pentru viața lor. Fără melancolicii perfecți am avea parte de mai puțină poezie, artă, literatură, filosofie sau simfonii. Ne-ar lipsi cultura, rafinamentul, gustul și talentul din adâncul firilor noastre. Am avea mai puțini ingineri, inventatori, oameni de știință; registrele noastre contabile ar fi pierdute, iar bilanțurile noastre nu s-ar mai echilibra.

Melancolicii perfecți sunt sufletul, mintea, spiritul, inima umanității. O, ce mare nevoie are lumea de melancolici perfecți!

Profund, gânditor, analitic

În timp ce sangvinicul popular este un extravertit, melancolicul perfect este un introvertit. În timp ce sangvinicului popular îi place să vorbească și să facă totul public, melancolicul perfect este profund, tăcut și

SĂ NE MOBILIZĂM ÎMPREUNĂ CU COLERICUL PUTERNIC

O, ce mare nevoie are lumea de colerici puternici!

Controlează ferm situația atunci când alții se pierd.

Poate lua decizii în situații confuze confuze.

Conducător iscusit care ne îndreaptă spre bine.

Dorința de a-și asuma riscul într-o situație incertă.

Încrederea de a susține adevărul în fața ridicolului.

Independența și poziția categorică.

Ne îndrumă pe „harta vieții“ când am pornit pe un drum greșit.

Impulsul de „a ridica armele împotriva tuturor obstacolelor, de a lupta și de a le doborî“.

Colericul puternic este acea persoană dinamică ce visează visul imposibil și își propune să atingă steaua de neatins.

El simte, ca Robert Browning, că „realizările unui om trebuie să depășească aspirațiile lui, altfel pentru ce mai există raiul?“. Colericul puternic își propune, reușește și are succes întotdeauna.

În timp ce sangvinicul popular vorbește și melancolicul perfect gândește, colericul puternic izbândește.

Este temperamentul cel mai ușor de înțeles și cu care te împaci de minune, atât timp cât trăiești după regula sa de aur: „Fă așa cum spun eu, ACUM!“

Colericii puternici seamănă cu sangvinicii populari, ambii fiind expansivi și optimiști. Colericul puternic poate comunica deschis cu oamenii și știe că totul se va rezolva cu bine – dacă el se ocupă de rezolvarea problemei.

Obține mai multe realizări decât alte temperamente și te anunță clar care este poziția lui. Pentru că este orientat

spre scop și are calități înnăscute de conducător, de obicei ajunge în vârf, indiferent de cariera pe care o alege.

Majoritatea liderilor noștri politici sunt la bază colerici puternici. La începutul anilor optzeci, am avut două exemple excelente, un bărbat și o femeie: secretarul de stat Alexander Haig și prim-ministrul britanic Margaret Thatcher. În editorialul din revista *Time* (16 martie, 1981) intitulat «Vicarul» preia comanda“, George J. Church scria:

...Rareori un secretar de stat nou s-a mobilizat atât de rapid pentru a prelua controlul politicii externe, așa cum a făcut-o Alexander Meigs Haig, Jr., 56 de ani – fost șef al personalului la Casa Albă în zilele tulburi al Watergate-ului, fost comandant NATO, soldat-birocrat-diplomat a cărui siguranță de sine este egalată numai de voința sa de fier.

Iată ce spunea senatorul liberal democrat Paul Tsongas din Massachusetts în ianuarie, către sfârșitul audierii de confirmare a lui Haig: „Își va folosi talentul pentru a-și domina administrația“.

Dacă nu, cu greu se va putea vorbi de lipsă despre lipsă de încercare. În decembrie, la scurt timp după ce Reagan i-a anunțat nominalizarea, Haig și-a subliniat hotărârea de a prelua sarcinile prin concedierea membrilor echipei de tranziție care studiasse politica externă; a trimis rapoartele neinspirate ale acestei echipe la un distrugător de documente.

La numai câteva ore după ce Reagan a depus jurământul, Haig i-a înmânat consilierului prezidențial Edwin Meese un memorandum, propunând o reorganizare a mecanismului de luare a deciziilor în politica externă.

Aceasta l-ar fi făcut pe secretarul de stat cel mai important; acum două săptămâni Reagan a emis o hotărâre prin care îi dădea lui Haig cea mai mare parte, deși nu toată, din puterea pe care o dorea.

SĂ NE RELAXĂM ÎMPREUNĂ CU FLEGMATICUL LINIȘTIT

O, ce mare nevoie are lumea de flegmatici liniștiți!

Statornicia: să mergi mai departe.

Răbdarea: să rezisti provocărilor.

Talentul de a-i asculta pe ceilalți, orice au de spus.

Darul medierii: să poți uni forțele opuse.

Scopul: susținerea păcii, cu orice preț.

Compasiunea: să-i alini pe cei ce suferă.

Hotărârea de a-ți păstra capul pe umeri când ceilalți și-l pierd.

Voința de a trăi astfel încât nici măcar dușmanii să nu poată găsi ceva rău de spus.

Înțelegerea personalităților este primul pas în înțelegerea oamenilor. Dacă nu putem să vedem deosebirile înăscute ale celorlăți și să îi acceptăm așa cum sunt, vom considera că aceia care nu sunt ca noi sunt cel puțin ușor anormali.

Când înțelegem temperamentele, începem să înțelegem de ce se atrag contrariile. Înțelegem că într-o familie în care există o varietate de trăsături temperamentale, acest lucru dă naștere la o mai mare varietate de activități și interese. Dumnezeu nu a intenționat să ne facă pe toți sangvinici populari. Ne-am fi distrat de minune, dar nu am fi fost deloc organizați. Dumnezeu nu ne-a făcut pe toți lideri colerici puternici. Dacă ar fi făcut-o, nu ar mai fi rămas nimeni să ne urmeze.

Dumnezeu nu ne-a vrut pe toți melancolici perfecți, pentru că atunci când lucrurile ar merge prost, am fi cu toții deprimați.

Dumnezeu a creat flegmaticii liniștiți: niște oameni deosebiți, pe post de amortizori ai emoțiilor celorlalte trei categorii, pentru a oferi stabilitate și echilibru.

Flegmaticul liniștit domolește proiectele periculoase ale sangvinicului popular. Flegmaticul liniștit refuză să se lase prea impresionat de deciziile strălucite ale colericului puternic. Flegmaticul liniștit nu ia prea în serios planurile laborioase ale melancolicului perfect. Flegmaticul liniștit este marele moderator al nostru, arătându-ne că „Nu contează chiar așa de mult“. Și până la urmă chiar nu contează! Suntem cu toții părți ale unui plan complex în care fiecare temperament, atunci când funcționează corect, se va potrivi la locul lui și, unindu-se cu celelalte, va forma o imagine interesantă și echilibrată.

Bun la toate

Flegmaticul liniștit este tipul de temperament cu care te înțelegi cel mai ușor. Încă de la început, copilașii flegmatici liniștiți sunt o binecuvântare pentru părinții lor. Sunt încântători când îi ai prin preajmă; sunt fericiți oriunde îi pui și tolerează un program flexibil. Le plac prietenii, dar sunt fericiți singuri. Nimic nu pare să îi deranjeze și adoră să privească trecătorii.

Ginerele meu, Randy, și tatăl său mi-au povestit despre copilăria de flegmatic liniștit a lui Randy. Te înțelegeai cu el și se adapta la orice situație. Întotdeauna a fost un elev serios, iar o parte din cunoștințele lui din numismatică le-a dobândit pentru că tot timpul citea în timp ce părinții lui jucau bridge, aceasta întâmplându-se în multe seri din săptămână. Oriunde mergeau, lua cu ei singurul lor copil și câteva cărți. Randy se simțea bine oriunde l-ar fi lăsat și citea fără să provoace vreodată agitație inutilă. Grația firii sale plăcute și setei de cunoaștere a ajuns să fie recunoscut ca specialist în monede de aur și i s-a oferit președinția Asociației Regionale de Numismatică. Se simte bine în orice mediu și discută inteligent sau